

Міністерство освіти і науки України
Український державний університет імені Михайла Драгоманова
Факультет іноземної філології
Кафедра прикладної лінгвістики та перекладознавства

«Діалог культур: світ крізь призму перекладу»
збірка перекладів учасників
VI Всеукраїнського конкурсу перекладу
для учнів 10–11-х класів закладів загальної середньої освіти

Київ – 2026

Рекомендовано до друку Вченою радою факультету іноземної філології Українського державного університету імені Михайла Драгоманова (протокол № 9 від 23 квітня 2026 р.)

Редакційна колегія:

Голова редакційної колегії:

Леміш Наталія Євгенівна – декан факультету іноземної філології, професор кафедри прикладної лінгвістики та перекладознавства факультету іноземної філології Українського державного університету імені Михайла Драгоманова, доктор філологічних наук, професор.

Заступники голови редакційної колегії:

Сафонова Наталія Миколаївна – завідувач кафедри прикладної лінгвістики та перекладознавства факультету іноземної філології Українського державного університету імені Михайла Драгоманова, кандидат філологічних наук, доцент;

Матвеева Світлана Анатоліївна – професор кафедри прикладної лінгвістики та перекладознавства факультету іноземної філології Українського державного університету імені Михайла Драгоманова, доктор філологічних наук, професор;

Довгань Олексій Валентинович – викладач кафедри прикладної лінгвістики та перекладознавства факультету іноземної філології Українського державного університету імені Михайла Драгоманова, кандидат філологічних наук; голова журі конкурсу.

Члени редакційної колегії:

Орлова Юлія Валентинівна – доцент кафедри прикладної лінгвістики та перекладознавства факультету іноземної філології Українського державного університету імені Михайла Драгоманова, кандидат філологічних наук, доцент;

Павлик Наталія Василівна – старший викладач кафедри прикладної лінгвістики та перекладознавства факультету іноземної філології Українського державного університету імені Михайла Драгоманова, кандидат філологічних наук.

«Діалог культур: світ крізь призму перекладу»: збірка перекладів учасників VI Всеукраїнського конкурсу перекладу для учнів 10–11-х класів закладів загальної середньої освіти України. Київ : УДУ імені Михайла Драгоманова, 2026. 34 с.

У збірці перекладів учасників VI Всеукраїнського конкурсу перекладу для учнів 10–11-х класів закладів загальної середньої освіти України представлено переклади, виконані переможцями конкурсу за трьома номінаціями, а саме: *номінація 1* – переклад англійського поетичного твору українською мовою; *номінація 2* – переклад українського музичного хіта англійською мовою; *номінація 3* – переклад англійського прозового тексту українською мовою.

Матеріали збірки надають можливість ознайомитися з творчими результатами обдарованої молоді й отримати уявлення про індивідуальне володіння словом майбутніми перекладачами й викладачами. Переклади подано в авторській редакції без уніфікації мовностилістичних рішень, що відображає індивідуальні перекладацькі стратегії учасників.

© Автори перекладів, 2026.

© УДУ імені Михайла Драгоманова, 2026.

Цей матеріал ліцензовано за умовами Creative Commons Attribution – NonCommercial 4.0 International (CC BY-NC 4.0). Використання дозволене лише для некомерційних цілей із зазначенням авторства.

Покликання на ліцензію: <https://tinyurl.com/2u3yjyn3>

© Ілюстрацію (логотип конкурсу) для обкладинки створено за допомогою штучного інтелекту (ChatGPT від OpenAI).

Авторська ідея та опис – О. Довгань, 2026.

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА	4
<i>НОМІНАЦІЯ 1</i>	5
ПЕРЕКЛАД АНГЛІЙСЬКОГО ПОЕТИЧНОГО ТВОРУ УКРАЇНСЬКОЮ:	
Козубенко Маргарита Аркадіївна	6
Нестеренко Марія Юріївна	7
Босаковська Анастасія Василівна	8
Власенко Нікіта Антонович	9
Киlivник Ангеліна Олегівна	10
Дегодій Амалія Віталіївна	11
Паляруш Артур Віталійович	12
Пасічник Анастасія Віталіївна	13
<i>НОМІНАЦІЯ 2</i>	14
ПЕРЕКЛАД УКРАЇНСЬКОГО МУЗИЧНОГО ХІТА АНГЛІЙСЬКОЮ:	
Прасько Микола	15
Тесленко Вероніка Сергіївна	16
Шувалов Данііл В'ячеславович	17
Доманський Андрій Олександрович	18
Здоровило Поліна Дмитрівна	19
Хрещенко Анна Андріївна	20
Насталенко Софія Іванівна	21
Нестеренко Марія Юріївна	22
Огоновська Софія Володимирівна	23
<i>НОМІНАЦІЯ 3</i>	24
ПЕРЕКЛАД АНГЛІЙСЬКОГО ПРОЗОВОГО ТЕКСТУ УКРАЇНСЬКОЮ:	
Слободенюк Оксана Сергіївна	25
Танчак Анастасія Михайлівна	26
Голотник Дар'я Олександрівна	27
Сагдєєв Родіон Радікович	28
Трофімов Владислав Олегович	29
Аркуша Софія Сергіївна	30
Олещенко Софія Володимирівна	31
Яцишин Любомир Назарович	32
ПІСЛЯМОВА	33

ПЕРЕДМОВА

Переклад у сучасному світі давно перестав бути виключно технічним процесом, що зумовлено його складною природою. Він є інтегрованим інтелектуальним і культурним актом, у межах якого відбувається зустріч різних систем мислення, моральних і культурних цінностей, історичного досвіду й способів бачення світу – мовних і національних картин світу. Саме завдяки перекладу культура не замикається у власних межах, а наука отримує можливість діалогу, взаємного уточнення й розвитку.

VI Всеукраїнський конкурс перекладу для учнів 10–11-х класів закладів загальної середньої освіти України **«Діалог культур: світ крізь призму перекладу»** продовжує й утверджує цю ідею перекладу як простору міжкультурної взаємодії. Назва конкурсу не є випадковою: вона вказує на глибинну сутність перекладацької діяльності – бути посередником між світами, мовами, смислами, а отже, й між людьми.

Для учасників конкурсу переклад стає не лише випробуванням мовної компетентності, а й формою інтелектуального пошуку. Так, робота з текстом іншою мовою вимагає уважності до нюансів, чутливості до контексту, здатності співвідносити мовну форму зі смислом, а також відповідальності за кожне ухвалене рішення. У цьому процесі формується критичне мислення, розвивається культурна емпатія та закладаються основи наукової доброчесності – як уміння точно й чесно працювати з чужим словом і смислом.

Особливої ваги цей конкурс набуває у контексті підтримки та розвитку обдарованої учнівської молоді. Саме у старших класах закладів загальної середньої освіти відбувається усвідомлений вибір інтелектуальних орієнтирів, формуються наукові й гуманітарні інтереси, з'являється перший досвід самостійної творчої роботи. Представлені у збірці переклади є свідченням високого потенціалу молодого покоління, його відкритості до світу та готовності вступати в осмислений діалог із глобальною культурою.

Ця збірка покликана не лише зафіксувати найкращі здобутки учасників конкурсу, а й засвідчити безперервність традиції перекладацької культури в Україні, її живий розвиток і перспективність. Вона є простором зустрічі різних мов, стилів і авторських інтерпретацій, об'єднаних спільним прагненням до розуміння Іншого.

Нехай ці тексти стануть джерелом натхнення для нових учасників, поштовхом до подальших студій у галузі перекладу, філології та гуманітарних наук загалом, а також нагадуванням про те, що саме через слово – уважне, відповідальне й осмислене – вибудовується справжній діалог культур.

Переклад англійського поетичного твору українською

ОРИГІНАЛ

Уривки з “Auguries of Innocence”

William Blake

He who respects the infant’s faith
Triumphs over Hell and Death.
The child’s toys and the old man’s reasons
Are the fruits of the two seasons.
The questioner, who sits so sly,
Shall never know how to reply.
He who replies to words of doubt
Doth put the light of Knowledge out.
The strongest poison ever known
Came from Caesar’s laurel crown,
Nought can deform the human race
Like to the armour’s iron brace.
When gold and gems adorn the plow
To peaceful arts shall Envy bow.
A riddle or the cricket’s cry
Is to doubt a fit reply.
The emmet’s inch and eagle’s mile
Make lame Philosophy to smile.
He who doubts from what he sees
Will ne’er believe, do what you please.
If the Sun and Moon should doubt,
They’d immediately go out.

To be in a passion you good may do,
But no good if a passion is in you.
The whore and gambler, by the state
Licens’d, build that nation’s fate.
The harlot’s cry from street to street,
Shall weave Old England’s winding sheet.
The winner’s shout, the loser’s curse,
Dance before dead England’s hearse.
Every night and every morn
Some to misery are born.
Every morn and every night
Some are born to sweet delight.
Some are born to sweet delight,
Some are born to endless night.
We are led to believe a lie
When we see not thro’ the eye
Which was born in a night
to perish in a night,
When the Soul slept in beams of light.
God appears and God is light
To those poor souls who dwell in night,
But does a human form display
To those who dwell in realms of day.

ПЕРЕКЛАДИ

Козубенко Маргарита Аркадіївна

Пророцтва невинності

Хто віру дитячу в душі поважає –
Той Смерть і Пекло повік перемагає.
Іграшка в дитини й старі міркування –
Це двох життєвих пор плоди й надбання.
Лукавий запитач, що нишком чатує,
Відповіді сам він повік не почує.
Хто словом на сумнів дає відсіч –
Той знання світло гасить навсібіч.

Найгірша отрута, яку знає світ, –
Це лавр Цезаря – отруєний цвіт.
Ніщо так не нищить людську подобу,
Як панцир залізний, що тисне в утробу.
Плуг у позолоті вийде на ниву –
Мистецтва вгамують Заздрість примхливу.
Цвіркуна сюрчання чи загадки суть –
На сумнів єдину відповідь дають.

Орел у польоті і мурашиний крок –
Для кволої філософії справжній урок.
Хто бачить – і сумнівом зір застилає,
Той віри ні в чому повік не пізнає.
Якби Сонце й Місяць почали вагатись,
То мусили б зараз же світлом урватись.
У пристрасті бути – це благо для тебе,
Та зло – коли пристрасть панує без неба.

Блудниця й гравець, що державою славні,
Будують майбутнє країни безправне.
А крик тої діви з нічного провулка –
Для Англії саван, що тчеться відлунком.
Вигук і проклін – у танку до знемоги
Танцюють там, де Англії дроги.

Щоночі і кожного ранку раненько
Для горя народжується серденько.
Щоранку і кожної ночі, буває,
Хтось в насолоді солодкій зростає.
Хтось в насолоді солодкій зростає,
А в когось ніч вічна кінця не знає.

Нас вчать вірити в облуду й марення,
Коли для ока світ – лише затьмарення,
Оку, що в ніч народилось згасати,
Поки Дух у світлі вчивсь засинати.

Бог є Світло – і Він прибуває
До тих, хто у темряві вік доживає,
Та людську подобу Господь виявляє
Для тих, хто у царстві дня пробуває.

Пророцтво невинності

Хто поважає віру немовляти,
Зможе пекло та смерть подолати.
Іграшки, міркування, дитина, старець –
Наче дві пори року разом зібрались.
Людина-питання, як хитра лиса,
Та відповідь та для неї складна.
А той, хто в сумнівів впав океан,
Своє знання забуває і сам.
Сильна отрута з лавру вінка –
Цезаря сили корона була.
Ніщо не спотворить людину так сильно,
Як лати залізні, прибиті на тіло.
Прикраси коштовні оговтують плуг,
Тож заздрість мистецтву поклониться тут.
Цвіркун не замовкне в високій траві,
І сумнів геть зникне в твоїй голові.
Тихі кроки мурахи і злети орла –
Філософії кульгавої втіха одна.
Хто сумнівається в тому, що бачить щодня,
Ніяк не повірить в твої чесні слова.
Якби сонце і місяць невпевненість мали,
Одразу б з народження і загасали.

Пристрасть – для світу добро подарує,
Та тільки коли життям не керує.
Повія й гравець за законом державним
Стають будівником національним.
Повія кричить – і немає кінця,
Старої Англії новітня ганьба.
Переможця свята, невдахи журба –
Альбіону фінальне па – це труна.
Кожної ночі і кожного ранку
Дехто народжений лиш для страждання.
Кожного ранку і кожної ночі
Той, хто народжений, має що хоче.
Той, хто народжений, має що хоче,
І той, хто народжений, – це дитя ночі.
В брехню тут кожен повірити зможе,
Якщо незрячими є наші очі.
Дитина ночі помре в темній ложі,
Як промінь не зломить душі загорожі.
Осяє Бог душу, побачивши муку,
Невдах витягаючи з прірви за руку.
У формі людській завітає у дім,
Де люд в світлі дня царює у нім.

Віщування Невинності

Той, хто віру немовляти шанує,
Пекло й Смерть навіки здолає.
Іграшки дитини, розум старця –
Два плоди життєвого багатства.
Хто питає хитро й крадькома,
Відповіді сам не відшука.
Хто на сумнів відповідь дає –
Світло Знання гасить і вбиває.
Найсильніша з отрут земних
З лавра Цезаря постала в них.
Ніщо так людство не спотворить,
Як залізо, що тіло боронить.
Як прикрасять плуг коштовні речі –
Заздрість стихне, мир стане безпечний.
Чи загадка, чи спів цвіркуна –
На сумнів найкраща відповідь вона.
Крок мурашки й орлиний літ
Змушують сміятись мудрий світ.
Хто сумнівається в тому, що бачить,
Той не повірить – як не інакше.
Якби Сонце й Місяць мали сумнів,

Згасли б одразу в темряві глухій.
Бути в пристрасті – можеш добро творити,
Та якщо в тобі вона – не жити.
Повія й гравець, державою прийняті,
Творять долю нації проклятої.
Крик блудниці з вулиць і площ
Тче саван Англії крізь ніч і дощ.
Крик переможця, прокляття враз
Танцюють перед труною в цей час.
Щоночі й щоранку знов
Хтось народжується в біль і кров.
Щоранку й щоночі знов
Хтось приходить у радість і любов.
Хтось народжений для світлих днів,
Хтось – для темряви без краю й снів.
Нас вчать вірити в брехню тоді,
Коли сліпо дивимось в пітьмі.
Що вночі з'явилось – зникне вмить,
Де душа у світлі спить.
Бог є світло – тим, хто в темряві живе,
А для тих, хто в світлі – людське лице дає.

Пророцтва невинності

Хто віру дитячу в душі плекає,
Той Пекло і Смерть назавжди подолає.
Іграшка дитяча, старече знання –
Це плоди сезонів земного буття.
Хто з хитрістю в серці питання складає,
Той правди ніколи від нас не знайде.
Хто сумнівам голос свій хоче віддати,
Той Світло Знання починає втрачати.

Найгірша отрута, яку знав цей світ,
Із лаврів Цезаря вийшла у світ.
Ніщо так не нищить людський наш рід,
Як зброї й обладунків залізний гніт.
Коли ж діаманти прикрасять плуги,
Заздрість впаде перед миром до ніг.

Чи загадка, чи крик цвіркуна уночі –
Це відповідь сумніву, що без межі.
Мурашина миля і орлів політ
З хитрої філософії сміються на світ.
Хто вірить лиш зору, а серцем дримає,
Той правди ніколи в житті не пізнає.
Якби Сонце й Місяць почали вагатись,
То мусили б в темряві зразу згасати.

Бути в пристрасті часом на користь іде,
Та горе тому, в кому пристрасті живе.
Гравець і блудниця, що владі підвладні,
Будують країні часи безладні.
Крик блудниці з вулиць, що в місті лунає,
Саван для старої Британії ткає.
Крик переможця і прокляття невдахи –
Це танці на тризні державної плахи.

Щоночі і кожного ранку на світ
Хтось родиться в муках, не знаючи літ.
Щоранку і кожної ночі, буває,
Хтось в ніжній солодкій радості сяє.
Хтось родиться в радості, світлій надії,
А хтось у пільмі, де вмирають і мрії.

Ми віримо в оману, що бачать очі,
Якщо не дивимось крізь зір пророчий.
Що народився в ніч, аби в ній зотліти,
Поки Душа у світлі не звикла жити.
Бог – це світло для тих бідних душ,
Що йдуть крізь темряву серед тернів і грущ,
Та людську подобу Він нам являє,
Тим, хто у Царстві Світла перебуває.

Передвістя невинності

Хто поважає віру немовляти,
Над Пеклом й Смертю буде панувати.
Дитячі іграшки й мудрість старого –
Два плоди часу одного.
Хто хитро засів, щоб питання сплітати,
Тому не судилося відповідь знати.
Хто сумнів словом оживляє –
Вогонь науки він вбиває.
Найгірша отрута, що в світі розлита –
З вінка лаврового Цезаря звита.
Ніщо не зруйнує людської подоби,
Як залізна зброя в сувору оздобу.
Як плуг прикрасять самоцвіти й злато –
Заздрість впаде до ніг мистецтва свято.
Загадка чи цвіркуна спів –
Відповідь сумніву, що зник у гнів.
Мурашки крок й орла політ –
Філософія сміється, дивлячись на світ.
Хто сумнівається в тому, що бачить –
Той не повірить, що б ти не значив.
Якби Сонце й Місяць вагання пізнали,
Тієї ж митті в безодню б упали.

У пристрасті можна добро звершить,
Та зло, коли пристрасть тобою вершить.
Блудниця й гравець, яких держава підносить,
Долю країни їх справа приносить.
Розпусниці крик від вулиць до вулиць лунає –
Савану Англії він витинає.
Крик переможця і програних лють
Стару Англію в темряву ведуть.
Щоночі й щоранку знов
Хтось народжується для страждань й оков.
Щоночі й щоранку знов
Хтось народжується для щастя й розмов.
Одні приходять у світ для насолоди й мрій,
А інші – для ночі без краю й надій.
Нас змушують повірити в оману,
Допоки очі не прозріють правду.
Що зродилось у ніч – у ніч і згине,
Коли душа в промінні світла спочине.
Бог постає – і світлом сяє
Для тих, чия душа у темряві вмирає.
Та чи являється людська подоба
Для тих, хто в царстві світла і добра?

Пророцтва невинності

Хто віру немовляти поважає,
Той пекло й смерть – усе здолає.
Дитячі забавки і мудрість найстаріших
Схожі на фрукти: зелені й стигліші.
Хто запитання, як пастки пряде,
А хто в словах відчує сумнів і вагання,
В душі загасить промені пізнання.
З отрут усіх світ ще не знав таку,
Як та, що в Цезаря лавровому вінку.
Ніщо так не спотворить людську расу,
Як зброя, що обрамлена в прикраси.
Коли ж орало буде перлами іскритись,
Мистецтву мусить й задрість підкоритись.
Загадка вічна, цвіркуна сюрчання –
Умить розвіють сумніви й терзання.
Мурашка з дюйм, в орла – могутні крила...
Тут філософія всміхнеться: «Я безсила».
Хто сумнів матиме у тому, що побачено,
Для того віра в себе буде втрачена.
Якби Світила в небі сумнів мали,
Одразу б їх пільма навік сховала.
Не гріх, як пристрасть у душі вирує,

Біда тоді, коли вона керує.
Гравця й розпусницю держава опікає,
А ті їй долю нівечать до краю.
Розпусниць крики, галас і мольба –
Така вже в Англії старенької ганьба.
Крик переможців і невдах прокльони –
Танок перед надгробком Альбіону.
Кожної ночі і що божий день,
Родиться хтось для страждання лишень.
Кожного ранку й кожної ночі,
Родиться той, хто до втіх лиш охочий.
В світ хтось приходить для насолоди,
Хтось ночі пільму обирає холодну.
А ми всі вимушено віримо брехні,
Коли не бачимо ество у глибині.
Народжений вночі, вночі і згасне,
Коли в душі не запалає сяйво ясне.
Навряд чи відповідь на них знайде.
І сяйво з'явиться! Господь цим світлом стане.
І бідні душі виведе з омани.
Але людську подобу тим він явить,
Хто в царстві дня живе і Світло славить.

Пророцтва невинності

Хто віру дитячу в душі поважає,
Той Пекло і Смерть назавжди подолає.
Дитячі забави та старечі міркування –
Це двох пір життя плоди і надбання.
Хто, причаївшись, вичікує і не питає –
Відповіді так ніколи й не знає.
А хто на сумнівні слова відповість –
Враз світло Знання у собі загасить.
Найгірша отрута, що в світі відома,
Із Цезаря вінця лаврового родом.
Ніщо так людську не спотворить природу,
Як панцир залізний, що сковує вроду.
Коли ж діаманти прикрасять плуги –
Скоряться мистецтву заздрі вороги.
Загадка якась чи спів цвіркуна –
Це не відповідь, гідна сумнівним словам.
Лиш крихітний крок і орлиная даль
Філософії кволій – насмішка і жаль.
Хто в тому, що бачить, ще й сумніви має,
Нікому не вірить і не довіряє.
Якби Сонце і Місяць ще завагались –
Тієї ж миті навіки б пропали.

Як пристрасть приборкать, то буде добро,
Та горе – як в серці оселиться зло.
Блудниця й гравець, що законом прикриті,
Збудують державу на бруді у світі,
І з крику блудниці, що чути повсюди,
Саван могильний сплести можуть люди.
Клич переможця й переможених лють
Коло гробниць танок свій ведуть.
Щовечора і у ранковий час
Вмирущі з'являються на світ раз у раз.
І так постійно, з дня на день,
Народжується хтось, щоб жити там, де темінь.
До нескінченності: і знов, і знов,
Народжується хтось, хто в світ несе любов.
Нас вірити вчать у хибне знання,
Якщо очі наші не знали буття,
Що вмить зародилось і згасло умить,
І спокій лиш там, де душа мирно спить.
Бог завжди приходиться і Світлом стає
Для душ тих нещасних, що в темряві є.
І людську подобу Свою відкриває
Тим, хто в Царстві Його собі блага шукає.

Ознаки невинності

Хто віру в дітях береже –
Той смерть і пекло переможе!
Іграшки й мудрість сивини –
Це плоди різної пори.
Хто хитро ставить запитання –
Не знайде сам на них пізнання.
Хто сумнів словом гасить вмить –
Той світло знання затемнить.
Найсильніша отрута світу
З лавра Цезаря пролита.
Ніщо так людство не спотворить,
Як панцир, що зі злата горить.
Як плуг що самоцвітами блистить,
Як задрість, що усе труїть.
Загадка чи спів цвіркуна–
Для вагань благодатна пора.
Мурашки крок і орла літ –
Порожні слова смішать цей світ...
Хто сумнівається в речах –
Не вірить істині в віках.
Як Сонце й Місяць під питанням –
То нащо їхнє існування?
Гнів часом може благо дати,

Та в ньому щастя не пізнають.
Повія і гравець (з дозволу влади) –
Будують долю і розлади.
Коли крик її лине крізь квартали
То Старій Англії саван готували.
Ходу переможця, знедолені в сльозах клянуть
Проводжаючи мертвих в останню путь.
Щоранку й щоночі, знов і знов,
Хтось бачить кров.
Щоранку й щоночі, знов і знов,
Хтось пізнає любов.
Хтось – для блаженства і краси,
А хтось – для вічної пітьми.
Нас вчать в оману вірять сліпо,
Якщо ми не здатні суть збагнути.
Хіба побачать, що вночі зродились,
І в ній усе життя губились,
Коли душа у світлі існувала –
То істину вона і не втрачала.
Бог – світло тим, хто в пітьмі йде,
Хто в темряві свій шлях веде.
Та в образі людським стає
Для тих, хто в світлі вже живе.

Переклад українського музичного хіта англійською

ОРИГІНАЛ

«Маяк»

Слова і музика: Юлія Саніна

В темному морі ми не одні,
На відстані руки
З нами небесні ліхтарі –
Маяки!.. Маяки!..

Нікого немає... Нікого немає
І я обриваю свій дзвінок...
Далеко від зграї
По стінах сповзаю
І більш не чекаю на порятунок...

Думка – нестримна течія,
Знову одна чи я твоя...
Якщо так, запалюй маяк,
Я допливу на той бік!
Світ ловив, тримав мене так,
Тільки зламати не зміг!..
Let it shine!.. Let it shine!..

В темному морі ми не одні,
На відстані руки
З нами небесні ліхтарі –
Маяки!.. Маяки!..
В дикому штормі ми не одні,
На відстані руки
В кожному морі є свої
Маяки!.. Маяки!..
Let it shine!.. Let it shine!..

Офіційне відео на цю пісню можна подивитись і послухати на [YouTube](#).

ПЕРЕКЛАДИ

Прасько Микола

Lighthouses

In the dark sea we're not alone,
Within an arm's reach,
Heavenly lights are with us –
Lighthouses... lighthouses...
There's no one here... no one at all,
And I hang up my call...
Far from the crowd,
I slide down the walls,
And I don't wait for rescue anymore...
My thoughts are a restless stream,
Am I alone or do I still belong to you?
If I do – then light the beacon,
I will swim to the other shore!
The world tried hard to hold me tight,
But it could never break me...
Let it shine... Let it shine...
In the dark sea we're not alone,
Within an arm's reach,
Heavenly lights are with us –
Lighthouses... lighthouses...
In a wild storm we're not alone,
Within an arm's reach,
In every sea there are always
Lighthouses... lighthouses...
Let it shine... Let it shine...

Lighthouses

In the dark sea, we're not alone,
Just one hand's reach away,
There are lights with us above that softly glow –
Lighthouses!... Lighthouses!...

There's no one here... no one at all,
I hang up the call I made...
Far from the crowd,
I slowly fall,
Not waiting for rescue anymore...

My thoughts flow on, a restless stream,
Am I alone, or yours?
If I am yours – then light the beam,
I'll reach your distant shores!
The world tried hard to capture me,
To hold me in its cage,
But it could never break me free –
I rise above the rage!

Let it shine!... Let it shine!...

In the dark sea, we're not alone,
Just one hand's reach away,
There are lights with us above that softly glow –
Lighthouses... Lighthouses...
In the wild storm, we're not alone,
Still reaching through the night,
In every sea that we have known –
There's always guiding light...
Lighthouses... Lighthouses... Let it shine!... let it shine!...

Lighthouse

In the dark sea we are not alone,
Within arm's reach,
Heavenly lanterns shine with us –
Lighthouses... Lighthouses...

There is no one... There is no one...
And I cut off my call...
Far away from the flock,
Sliding down the walls,
I no longer wait for rescue...

My thoughts – an unstoppable tide,
Am I alone again or am I yours?
If I am, then light the lighthouse,
I will swim to the other side!
The world chased and held me tight,
But it could never break me...

Let it shine... Let it shine...

In the dark sea we are not alone,
Within arm's reach,
Heavenly lanterns shine with us –
Lighthouses... Lighthouses...

In the wild storm we are not alone,
Within arm's reach,
In every sea there are always
Lighthouses... Lighthouses...

Let it shine... Let it shine...

Beacons

In the dark sea we're not alone,
You're close, like someone of my own.
Above us shine the stars so bright –
The beacons... beacons in the night.
No one is there, no voice to hear,
So I hang up – no one is near.
Far from the crowd, I slip and fall,
No hope, no help – no one at all.
My thoughts keep running like the tide...
Am I alone, or by your side?
If I am yours, then light your flame,
I'll swim to you – I'll say your name.
The world held tight, tried breaking me,
But couldn't win, I stayed carefree.
Let it shine!... let it shine!...
In the dark sea we're not alone,
You're close, like someone of my own.
Above us shine the stars so bright –
The beacons... beacons in the night.
In the wild storm we're not alone,
You reach your hand – I'm not on my own.
In every sea there is a light –
The beacons... beacons in the night.
Let it shine!... let it shine!...

Lighthouse

In the dark sea, we're not alone,
Close enough, but on our own,
Heaven's lights are shining bright –
Lighthouses in the night...

No one's here... no one stays,
I cut off the call I made,
Far from crowds, I lose my way,
Through these walls I slowly fade...
I don't wait for help anymore,
I don't hope like before...

Thoughts are rushing like the tide,
Am I yours or just a lie?
If I am – then light the flame,
Call me through the storm and rain!
I will cross to your side,
Through the waves, through the night,
World tried hard to break me down –
Still my light won't drown...
Let it shine... let it shine...

In the dark sea, we're not alone,
Close enough, but on our own,
Heaven's lights are shining bright –
Lighthouses in the night...

In the storm, so wild and strong,
Still we're holding on this long,
Every sea has guiding lights –
Lighthouses in the night...
Let it shine... let it shine...

Lighthouse

In the dark sea, we're not alone,
Within an arm's reach,
With us the lanterns from above –
Lighthouses!.. Lighthouses!..
No one's near... No one's near,
And I break off my ringing fear...
Far from the crowd,
Along the walls I slide,
No more waiting for the tide...
Thoughts flow fast, a restless stream,
Alone again, or part of your dream?
If it's true, then light the flame,
I'll swim across and call your name!
The world tried hard to hold me tight,
It kept me close, but lost the fight!
Let it shine!.. Let it shine!..
In the dark sea, we're not alone,
Within an arm's reach,
With us the lanterns from above –
Lighthouses!.. Lighthouses!..
In the wild storm, we're not alone,
Within arm's reach, our hearts have grown.
Every sea has its guiding light –
Lighthouses!.. Lighthouses!..
Let it shine!.. Let it shine!..

Beacons

In the dark sea, we're not alone
You're just a breath away from me
Heaven's lights will lead us home
Beacons, beacons

No one is here
No one is near
So I cut off the call on my own
Lost from the crowd
I'm falling down
And I won't wait for rescue to come

My thoughts keep rushing like the tide
Am I alone – or am I still yours?

If I am – then light up the flame
I'll make it through to your side
The world held tight, tried to keep me in chains
But never broke what's inside

Let it shine! Let it shine!

In the dark sea, we're not alone
You're just a breath away from me
Heaven's lights will lead us home
Beacons, Beacons

Through the wild storm, we're not alone
You're just a breath away from me
Every ocean has its own
Beacons, beacons.

Beacons

In the dark sea we are not alone,
So close your hand can touch the stone,
Heavenly lights have always shone –
Beacons!...Beacons!...

No soul is around... no soul is around
And I watch the screen go down...
Not part of the pack
Down the walls I crawl
And the rescue won't be found...

My thoughts – a wild, unbroken tide,
Alone again... am I by your side?
If I am – then light your flame,
I will cross to the other side.
The world held tight, it pulled me back,
But couldn't break me – that's a fact!

In the dark sea, we are not alone,
So close your hand can touch the stone,
Heavenly lights have always shone –
Beacons!... Beacons!...
In the wild storm, we're not alone,
So close your hand can touch the stone,
Every sea has lights of its own –
Beacons!...Beacons!...
Let it shine!.. Let it shine!..

Lighthouse

In the dark sea, we're not alone, Within an arm's reach,
With us are the lights of the sky – Lighthouses... lighthouses...

No one is visible, no one is visible,
I cut off my own call...
Far away from the flock,
I'm crawling along the walls,
And I'm no longer hoping for rescue...

My thoughts are endless, Am I alone again or am I yours?..
If I am, then light the lighthouse,
I'll make it to the other side!
The world tried to hold me tight, But it couldn't break me...
Let it shine... let it shine...

In the dark sea, we're not alone, Within an arm's reach,
With us are the lights of the sky Lighthouses... lighthouses...

In the wild storm, we're not alone, Within an arm's reach,
Every sea has its own Lighthouses... lighthouses...
Let it shine... let it shine...

Переклад англійського прозового тексту українською

ОРИГІНАЛ

Уривок з “*Can You Keep A Secret?*”

Sophie Kinsella

I’m here representing the Panther Corporation, which is where I work. The meeting is to finalize a promotional arrangement between the new cranberry-flavoured Panther Prime sports drink and Glen Oil, and I flew up this morning from London, especially. (The company paid, and everything!)

When I arrived, the Glen Oil marketing guys started on this long, show-offy ‘who’s-travelled-the-most?’ conversation about air miles and the red-eye to Washington – and I think I bluffed pretty convincingly. (Except when I said I’d flown Concorde to Ottawa, and it turns out Concorde doesn’t go to Ottawa.) But the truth is, this is the first time I’ve ever had to travel for a deal.

OK. The *real* truth is, this is the first deal I’ve ever done, full stop. I’ve been at the Panther Corporation for eleven months as a marketing assistant, and until now all I’ve been allowed to do is type out copy, arrange meetings for other people, get the sandwiches and pick up my boss’s dry-cleaning.

So this is kind of my big break. And I’ve got this secret little hope that if I do this well, maybe I’ll get promoted. The ad for my job said ‘possibility of promotion after a year’, and on Monday I’m having my yearly appraisal meeting with my boss, Paul. I looked up ‘Appraisals’ in the staff induction book, and it said they are ‘an ideal opportunity to discuss possibilities for career advancement’.

Career advancement! At the thought, I feel a familiar stab of longing in my chest. It would just show Dad I’m not a complete loser. And Mum. And Kerry. If I could go home and casually say, ‘By the way, I’ve been promoted to Marketing Executive.’

Emma Corrigan, Marketing Executive.

Emma Corrigan, Senior Vice-President (Marketing.)

As long as everything goes well today. Paul said the deal was done and dusted and all I had to do was nod and shake their hands, and even I should be able to manage that. And so far, I reckon it’s going really well.

OK, so I don’t understand about 90 per cent of what they’re saying. But then I didn’t understand much of my GCSE French Oral either, and I still got a B.

ПЕРЕКЛАДИ

Слободенюк Оксана Сергіївна

Я тут від Panther Corporation – там де я працюю. Сьогоднішня зустріч має поставити крапку в домовленості між нашим новим спортивним напоєм Panther Prime зі смаком журавлини та компанією Glen Oil. Я спеціально прилетіла з Лондона ще зранку. (І так, переліт повністю оплатили – приємний бонус!)

Щойно я з'явилась, маркетологи з Glen Oil одразу затягнули свою улюблену гру – «хто більше налітає миль». Почали сипати історіями про нічні рейси до Вашингтона, про статуси, перельоти... І, здається, я досить переконливо підтакувала. (Ну, майже. Якщо не враховувати момент, коли я ляпнула, що літала «Конкордом» до Оттави... а виявилось, що він туди взагалі не літав.)

Насправді ж... це моє перше відрядження заради угоди. Якщо вже зовсім чесно – це перша угода в моєму житті, крапка. Я працюю в Panther Corporation вже одинадцять місяців, але досі була лише асистенткою з маркетингу: друкувала тексти, домовлялася про зустрічі для інших, бігала по сендвічі й забирала речі начальника з хімчистки.

Тож сьогодні – мій шанс. Мій маленький прорив. І десь глибоко в мені живе тиха надія: якщо я впораюся, мене можуть підвищити. В оголошенні про мою посаду було написано щось на кшталт «можливість кар'єрного зростання після року роботи». А вже в понеділок у мене щорічна розмова з босом – Полом. Я навіть відкрила довідник для співробітників і знайшла там розділ про оцінювання. Там написано, що це «ідеальна нагода обговорити перспективи розвитку кар'єри».

Кар'єрний ріст... Від самої думки в грудях щось щемить – знайоме, трохи болісне. Це був би доказ. Для тата, що я не безнадійна. Для мами. Для Керрі. Я б повернулася додому і так невимушено кинула: «До речі, мене підвищили. Тепер я маркетинг-менеджер».

Емма Корріган, маркетинг-менеджер. Емма Корріган, старший віцепрезидент з маркетингу.

Звісно, якщо сьогодні все піде як слід. Пол сказав, що угода вже майже в кишені, від мене лише потрібно кивати й тиснути руки. Навіть я, мовляв, впораюся.

І, чесно кажучи, поки що все йде непогано.

Ну добре... я не розумію відсотків дев'яносто з того, що вони говорять. Але ж я й на усному іспиті з французької в школі мало що тямала – і все одно отримала свою «четвірку».

Я тут представляю компанію Panther Corporation – власне, там я і працюю. Зустріч має остаточно узгодити рекламну співпрацю між новим спортивним напоєм Panther Prime зі смаком журавлини та компанією Glen Oil. І сьогодні зранку я спеціально прилетіла з Лондона. (Компанія все оплатила – включно з перельотом!)

Коли я прибула, хлопці з маркетингу Glen Oil одразу завели цю довжелезну, трохи показушну розмову в стилі «хто де більше подорожував», про авіамилі та нічні рейси до Вашингтона. І, здається, я досить переконливо блефувала. (Ну, майже – поки не сказала, що літала «Конкордом» до Оттави... а виявляється, він туди не літає.) Але правда в тому, що це перший раз, коли я взагалі кудись їду заради угоди.

Гаразд. Якщо вже зовсім чесно – це взагалі перша угода в моєму житті. Крапка. Я працюю в Panther Corporation вже одинадцять місяців, як асистентка з маркетингу, і до цього мені дозволяли лише набирати тексти, організовувати зустрічі для інших, приносити сендвічі й забирати речі мого боса з хімчистки.

Тож це, можна сказати, мій шанс. І десь глибоко всередині в мене є маленька таємна надія: якщо я впораюсь, мене можуть підвищити. В оголошенні про роботу було написано: «можливість кар'єрного зростання через рік», а в понеділок у мене щорічна оцінювальна зустріч із моїм босом Полом. Я навіть подивилась у довіднику для співробітників, що таке «appraisal» – там написано, що це «ідеальна можливість обговорити перспективи кар'єрного розвитку».

Кар'єрний розвиток! Від самої цієї думки в грудях щось знайомо стискається. Це було б доказом для тата, що я не повна невдаха. І для мами. І для Керрі. От якби я могла просто повернутися додому і невимушено сказати:

«До речі, мене підвищили до менеджерки з маркетингу».

Емма Корріган, менеджерка з маркетингу.

Емма Корріган, старша віцепрезидентка (маркетинг).

Звісно, якщо сьогодні все пройде добре. Пол казав, що угода вже фактично вирішена, і все, що від мене потрібно – це кивати й потиснути руки. Навіть я з цим впораюсь. І поки що, здається, все йде досить непогано.

Хоча... якщо чесно, я не розумію відсотків дев'яносто з того, що вони говорять. Але, з іншого боку, я й на усному іспиті з французької майже нічого не розуміла – і все одно отримала «В».

Я тут як представниця корпорації «Пантера» – компанії, де я працюю. Мета нашої зустрічі – остаточно узгодити рекламну співпрацю між новим спортивним напоєм «Пантера Прайм» із журавлинним смаком та компанією «Глен Ойл». Заради цього я спеціально прилетіла сьогодні вранці з Лондона. (Компанія все оплатила!)

Коли я прибула, маркетологи з «Глен Ойл» завели оцю довгу, хвалькувату розмову в стилі «хто більше подорожує?» про бонусні милі авіакомпаній та нічні рейси до Вашингтона – і, здається, я досить переконливо блефувала. (Ну, хіба що за винятком того моменту, коли бовкнула, що літала «Конкордом» до Оттави, а виявилось, що «Конкорди» туди не літають). Але правда в тому, що я вперше у житті вирушила у відрядження заради угоди.

Гаразд. *Щира правда* полягає в тому, що це взагалі моя перша угода, і поставимо крапку. Я працюю асистенткою відділу маркетингу в корпорації «Пантера» вже одинадцять місяців, і до сьогодні мені дозволяли хіба що набирати рекламні тексти, організувати зустрічі для інших, бігати за сендвічами та забирати речі боса з хімчистки.

Тож це, можна сказати, мій зоряний час. І я плекаю маленьку таємну надію: якщо добре впораюся, можливо, мене підвищать. В оголошенні про мою вакансію йшлося про «можливість підвищення через рік», а в понеділок у мене якраз щорічна атестація з моїм босом, Полом. Я знайшла слово «атестація» у посібнику для нових співробітників, і там написано, що це «ідеальна нагода обговорити можливості кар'єрного зростання».

Кар'єрне зростання! Від однієї лише думки про це я відчуваю у грудях знайомий щемливий укол бажання. Це б довело татові, що я не повна невдаха. І мамі. І Керрі. Якби ж я могла приїхати додому і ніби між іншим кинути: «До речі, мене підвищили до менеджерки з маркетингу».

Емма Корріган, менеджерка з маркетингу.

Емма Корріган, старша віцепрезидентка (Маркетинг).

Аби тільки сьогодні все пройшло добре. Пол сказав, що ця угода – вже вирішена справа, і все, що від мене вимагається – кивати та тиснути руки. З цим навіть я маю впоратися. І поки що, як на мене, все йде просто чудово.

Ну добре, я не розумію відсотків 90 із того, про що вони говорять. Але ж я так само мало що розуміла на своєму усному шкільному випускному іспиті з французької – і все одно отримала свою «четвірку».

Я тут як представник корпорації «Пантера», де я, власне, і працюю. Мета зустрічі – фіналізувати рекламну угоду між новим спортивним напоєм зі смаком журавлини «Panther Prime» та компанією «Glen Oil», та я прилетіла сьогодні вранці спеціально з Лондона. (Компанія все оплатила, уявляєте!)

Коли я приїхала, хлопці з маркетингового відділу «Glen Oil» завели цю довгу, хвалькувату розмову в стилі «хто-більше-літав» про повітряні милі та нічні рейси до Вашингтона і, здається, я блефувала досить переконливо. (Ну, окрім того моменту, коли бовкнула, що літала «Конкордом» до Оттави, а згодом з'ясувалося, що «Конкорд» в Оттаву не літають). Але правду кажучи, це моя перша в житті ділова поїздка.

Гаразд. Справжня правда полягає в тому, що це взагалі моя перша угода, крапка. Я працюю в корпорації «Пантера» вже одинадцять місяців на посаді асистента з маркетингу, і досі все, що мені дозволяли робити – це набирати тексти, організовувати зустрічі для інших, приносити сендвічі та забирати хімчистку мого боса.

Тож це ніби мій «зоряний час». І я маю таку маленьку таємну надію: якщо я впораюся добре, можливо, я отримаю підвищення. У моєму трудовому договорі було зазначено, «можливість підвищення через рік», а в понеділок у мене щорічна оцінка результатів роботи з моїм босом, Полом. Я зазирнула в посібник для персоналу, і там було сказано, що атестації – це «ідеальна можливість обговорити перспективи кар'єрного зростання».

Кар'єрне зростання! При цій думці я відчуваю знайомий укол туги в грудях. Це просто показало б татові, що я не повна невдаха. І мамі. І Керрі. Якби я могла повернутися додому і так невимушено сказати: «До речі, мене підвищили до начальника відділу маркетингу».

Емма Корріган, начальник відділу маркетингу.

Емма Корріган, старший віцепрезидент (з маркетингу).

Головне, щоб сьогодні все пройшло добре. Пол сказав, що справа «в капелюсі» і все, що мені потрібно зробити – це кивати та тиснути їм руки, і навіть я маю з цим впоратися. І поки що, як на мене, все йде справді чудово.

Гаразд, я не розумію відсотків 90 з того, що вони говорять. Але я так само мало що розуміла на своєму шкільному іспиті з французької, а все одно отримала оцінку «В».

Чи вмієш ти зберігати таємниці?

Я тут як представниця корпорації «Пантера», де я, власне, і працюю. Мета зустрічі – остаточно узгодити рекламну угоду між новим напоєм «Panther Prime» зі смаком журавлини та компанією «Glen Oil». Я спеціально прилетіла сьогодні вранці з Лондона. (Компанія навіть усе оплатила!)

Коли я прибула, хлопці з відділу маркетингу «Glen Oil» завели довгу, хвалькувату розмову в стилі «хто більше налітав?» про авіамілі та нічні рейси до Вашингтона – і, здається, я блефувала досить переконливо. (За винятком того моменту, коли я ляпнула, що літала на «Конкорді» до Оттави, а згодом з'ясувалося, що «Конкорди» в Оттаву не літають.) Але правди ніде діти: це взагалі перший раз, коли мені довелося кудись їхати заради угоди.

Гаразд. Справжня правда полягає в тому, що це взагалі перша угода, яку я укладаю, і крапка. Я працюю в корпорації «Пантера» одинадцять місяців на посаді асистента з маркетингу, і до цього моменту все, що мені дозволяли – це передруковувати тексти, організовувати зустрічі для інших, приносити сендвічі та забирати речі мого боса з хімчистки.

Тож це ніби мій щасливий квиток. І я маю маленьку таємну надію: якщо я впораюся добре, то, можливо, отримаю підвищення. В оголошенні про мою вакансію було сказано про «можливість підвищення через рік», а в понеділок у мене щорічна оціночна бесіда з моїм босом, Полом. Я подивилася значення терміну «Оціночні бесіди» в довіднику для персоналу, і там було написано, що вони є «ідеальною можливістю для обговорення перспектив кар'єрного зростання».

Кар'єрне зростання! При цій думці я відчуваю знайомий щем у грудях. Це просто показало б татові, що я не повна невдаха. І мамі. І Керрі. Якби я могла просто приїхати додому і ніби між іншим сказати: «До речі, мене підвищили до менеджера з маркетингу».

Емма Корріган, менеджер з маркетингу. Емма Корріган, старший віцепрезидент (з маркетингу).

Головне, щоб сьогодні все пройшло добре. Пол сказав, що справа в капелюсі, і все, що мені треба робити – це кивати та тиснути їм руки. Навіть я маю з цим впоратися. І поки що, як на мене, все йде справді чудово.

Гаразд, я не розумію десь 90 відсотків того, що вони кажуть. Але, з іншого боку, я так само мало що розуміла на усному іспиті з французької, а все одно отримала свою четвірку.

Чи вмієш ти зберігати секрети?

Я перебуваю тут як представниця корпорації «Пантера», де я і працюю. Мета нашої зустрічі полягає в остаточному узгодженні рекламної кампанії між новим спортивним напоєм «Пантера Прайм» зі смаком журавлини та компанією «Глен Ойл». Заради цього я прилетіла сьогодні вранці спеціально з Лондона. Компанія навіть оплатила всі витрати, уявіть собі!

Коли я приїхала, маркетологи з «Глен Ойл» завели довгу та хвалькувату розмову про те, хто з них подорожував найбільше. Вони базікали про накопичені авіамілі та нічні рейси до Вашингтона, а я, як мені здається, досить переконливо пускала їм пил в очі. Хіба що я трохи прокололася, коли сказала, що літала «Конкордом» до Оттави, адже потім з'ясувалося, що «Конкорд» туди взагалі не літає. Проте правду кажучи, я вперше вирушила у відрядження заради підписання угоди.

Добре, якщо бути зовсім відвертою, то це взагалі моя перша угода в житті, і крапка. Я працюю асистенткою з маркетингу в корпорації «Пантера» вже одинадцять місяців. До цього моменту мені дозволяли лише передруковувати тексти, призначати зустрічі для інших співробітників, купувати сендвічі та забирати речі мого боса з хімчистки.

Тому зараз настав мій зоряний час. У глибині душі я плекаю таємну надію на те, що за умови успішного виконання завдання мене нарешті підвищать. В оголошенні про вакансію було вказано про можливість кар'єрного росту вже через рік роботи, а в понеділок у мене якраз запланована щорічна атестаційна бесіда з моїм керівником Полом. Я знайшла розділ про атестацію в посібнику для персоналу, де було сказано, що це ідеальна нагода для обговорення перспектив службового просування.

Службове просування! Від цієї самої думки я відчуваю знайомий щем у грудях. Це нарешті довело б татові, що я не повна невдаха. І мамі також. І Керрі. Якби ж я могла просто повернутися додому і ніби ненароком сказати, що мене призначили провідним спеціалістом з маркетингу. Емма Корріган, провідний спеціаліст. Емма Корріган, старша віцепрезидентка з маркетингу.

Аби тільки сьогодні все пройшло вдало. Пол запевняв, що справу майже владнано, а мені залишається лише кивати та тиснути руки. Здається, навіть я маю з цим упоратися. Поки що все йде справді чудово. Ну, нехай я не розумію десь дев'яносто відсотків з того, про що вони говорять. Але ж я мало що тямилася і під час усного іспиту з французької, проте все одно отримала четвірку з плюсом.

Я презентую Panther Corporation, де саме і працюю. Ця зустріч проводиться для того, щоб узгодити рекламу нових журавлинових ізотоніків від Panther Corporation та Glen Oil. Тож, нарешті, я вилетіла цього ранку з Лондона. (Компанія заплатила за всі зручності!)

У той час, як я прибула, хлопці із Glen Oil почали нудну і викаблучну «хто-подорожував-найбільше?» розмову про повітряні милі і нічні рейси до Вашингтона. І, здається, я зблефувала досить переконливо (окрім того моменту, де сказала, що літала «Конкордом» до Оттави, і, як виявилось, «Конкорд» не літає до Оттави). Але правда в тому, що це було вперше, коли я подорожувала задля укладення угоди.

Добре. Стоп. Істина в тому, що це взагалі найперша угода, у якій я брала участь. Я працюю у Panther Corporation протягом одинадцяти місяців як асистентка у маркетинговій частині і досі все, що мені доводилося робити, – це друкувати тексти, організовувати зустрічі для інших людей, приносити сендвічі босу та забирати його одяг з хімчистки.

Тож для мене це як ковток свіжого повітря. Та маю малесеньку надію, що, якщо я відмінно виконаю свою частину, то, можливо, мене підвищать. У рекламі моєї роботи говорилося: «можливість підвищення після року праці», і в понеділок відбудеться зустріч з приводу підсумків мого року роботи з босом Полом. Я підглянула розділ

«Підсумки» у книзі для персоналу, і там було щось по типу «це найкраща можливість, щоб обговорити можливості кар'єрного зростання».

Кар'єрне зростання! Тільки від думки про це я відчуваю добре мені знайоме поколювання у грудях. Це банально показало б татові, що не така я вже і повна невдаха. І мамі. А також Керрі. Якби ж я могла приїхати додому і сказати: «До речі, мене підвищили до керівниці відділу».

Емма Корріган, керівниця відділу маркетингу.

Емма Корріган, старша віцепрезидентка (маркетинг).

Доки все буде добре сьогодні. Пол сказав: «Справу зроблено і забуто», тож усе, що я повинна була робити – це кивати та тиснути їм руки: «Навіть я спроможна таке зробити». Тож, поки що, запевняю: все йде чудово!

Гаразд, але я майже нічого не второпаю, про що вони говорять. Але також я майже нічого не розуміла на усному іспиті з французької, і все одно отримала задовільний бал.

Чи ти вмієш зберігати таємницю?

Я представляю тут корпорацію «Пантера», де я і працюю. Ця зустріч є підсумком рекламних заходів нового спортивного напою «Пантера Прайм» зі смаком журавлини і компанії «Глен Ойл», і я спеціально прилетіла сьогодні з Лондона. (Все оплачено компанією!).

Коли я приїхала, хлопці з відділу маркетингу компанії «Глен Ойл» завели довгу розмову з вихвалянням на кшталт «хто більше подорожував?» – про авіаційні милі та нічний переліт до Вашингтона, – але, думаю, я досить переконливо блефувала. (Окрім того випадку, коли я похвалилась, що літала «Конкордом» до Оттави, а виявилось, що «Конкорд» туди не літає). Проте правда така, що це вперше, коли я перебувала у відрядженні заради реалізації угоди.

Гаразд. Будьмо чесні, це взагалі перша угода в моїй практиці – і цим усе сказано. Я вже одинадцять місяців працюю асистентом з маркетингу у корпорації «Пантера», проте дотепер мої обов'язки зводилися лише до роздруку копій документів, організації зустрічей для колег, замовлення сендвічів та отримання з хімчистки одягу для мого начальника. І десь у глибині душі я плекаю маленьку таємну надію: якщо все мине добре, можливо, мене навіть підвищать. В оголошенні про вакансію було зазначено: «Можливе підвищення після року роботи». Якраз у понеділок у мене розмова з моїм керівником Полом щодо оцінки моєї роботи протягом року. Я зазирнула до службового довідника для працівників і знайшла розділ «Оцінювання». Там було написано, що такі зустрічі – це «чудова нагода обговорити можливості подальшого кар'єрного зростання».

Кар'єрне зростання! При самій лише думці про це я відчула в грудях знайомий щем. Ось це б показало татові, що я не безнадійна невдаха. І мамі. І Керрі. Уявляю, як повертаюся додому й мимохіть кажу: «До речі, мене підвищили до керівника відділу маркетингу».

Емма Коріган, керівник відділу маркетингу.

Емма Коріган, старший віце-президент (з маркетингу).

Головне, щоб сьогодні все минуло добре. Пол сказав, що угода вже повністю вирішена і все, що від мене потрібно, – це кивнути й потиснути їм руки; мовляв, навіть мені під силу впоратися з таким. І поки що, здається мені, усе йде досить непогано.

Так, я не розумію приблизно дев'яноста відсотків того, про що вони говорять. Але ж й на випускному усному іспиті з французької теж розуміла небагато – і все одно отримала хороший бал.

ПІСЛЯМОВА

Підбиття підсумків VI Всеукраїнського конкурсу перекладу «Діалог культур: світ крізь призму перекладу» дає підстави не лише зафіксувати результати, а й осмислити сам досвід роботи з текстом, який постає у представлених перекладах.

Так, представлені у цій збірці роботи засвідчують високий рівень мовної смислової чутливості, уважності до смислових нюансів і здатності до інтерпретації, що виходить за межі формального відтворення тексту. Учасники продемонстрували не лише володіння мовними засобами, а й уміння працювати зі складними смисловими структурами, зберігаючи баланс між точністю й творчою трансформацією.

Особливо показовим є різноманіття перекладацьких рішень: варіативність ритміки й образності у поетичних текстах, пошук адекватних стилістичних відповідників у художній прозі, спроби відтворення емоційної динаміки й ритму в перекладах музичного тексту. У цьому виявляється не лише індивідуальність кожного учасника, а й сама природа перекладу як множинності інтерпретацій.

Водночас ці результати набувають особливого значення у сучасних умовах. Робота над перекладом вимагає зосередженості, внутрішньої дисципліни та інтелектуального ресурсу – і саме тому якість поданих робіт свідчить про високу мотивацію учасників, їхню здатність зберігати інтерес до навчання, культури й слова навіть у ситуації підвищеної напруги та невизначеності.

У цьому контексті переклад постає не лише як навчальна або творча практика, а як форма інтелектуальної стійкості – здатності працювати зі смислом, зберігати точність і відповідальність за слово, вибудовувати зв'язок із культурою в умовах, коли цей зв'язок набуває особливої цінності.

Висловлюємо щире подяку всім учасникам конкурсу за відповідальне ставлення до роботи, уважність до тексту та високий рівень виконаних перекладів. Окрема подяка викладачам, які підтримують розвиток перекладацьких навичок, сприяють формуванню мовної культури й становленню нового покоління філологів.

Представлені у збірці тексти засвідчують не лише результати конкурсу, а й потенціал подальшого розвитку перекладацької культури. Вони відкривають перспективу для нових досліджень, порівнянь і осмислення перекладу як процесу смислотворення, що поєднує мову, культуру та мислення в єдиний простір інтерпретації.

Навчальне видання

ДІАЛОГ КУЛЬТУР: СВІТ КРИЗЬ ПРИЗМУ ПЕРЕКЛАДУ

Збірка перекладів учасників VI Всеукраїнського конкурсу перекладу для учнів 10–11-х класів закладів загальної середньої освіти України. Київ : УДУ імені Михайла Драгоманова, 2026. 34 с.

Переклади подано в авторській редакції учасників конкурсу.

Матеріали збірки відображають індивідуальне бачення, мовностилістичні особливості та творчі підходи юних перекладачів. Автори перекладів несуть відповідальність за точність передавання змісту оригінальних текстів, добір мовних засобів, власних імен, реалій та інших відомостей.

Відповідальний редактор – Н. Є. Леміш

Відповідальний секретар – Н. М. Сафонова

Технічний редактор – О. В. Довгань

Коректор – С. А. Матвеева

Підписано до друку 23 квітня 2026 р.

Ум. др. аркушів 1,3.

Віддруковано з оригіналів.

ВИДАВНИЦТВО

Українського державного університету імені Михайла Драгоманова
Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до державного реєстру
видавців, виготовлювачів і розповсюджувачів видавничої продукції
серія ДК № 7896 від 25.07.2023
Продажу не підлягає!